

UTRECHTSCHЕ PROCESSIE

NAAR

KEVELAAR,

TER GEDACHTENIS

VAN HAAR

HONDERDVIJFTIGJARIG BESTAAN.

8 ————— 3

1740-1890.

8 ————— 3

UTRECHT.

Voor Rekening der Broedermeeesters

IMPRIMI POTES.

J. G. H. C. ESSINK.

Libr. Cens.

MAARSEN, 22 Julii 1890.

INHOUD.

	Bladz.
Aan de Pelgrims	4
I. Jubellied	10
II. Trouw aan Maria	12
III. Aan de H. Maagd	14
IV. Wij groeten U, o Koningin	15
V. Maria te minnen	16
VI. Maria's naam zoo zoet.	18
VII. Maria, Koningin	19
VIII. Smeezang voor de Kerk	20
IX. Loflied op den Rozenkrans	22
X. Onze plichten jegens Maria	24
XI. Maria, onze hulp in den strijd	26
XII. De beteekenis van Maria's Naam	28
XIII. O Weldadige.	29
XIV. Waardigheid van den H. Joseph	30
XV. Maria's Glorie in den Hemel	32
XVI. De Kinderen van Maria	34
XVII. Hymnus „Pange lingua”	36
XVIII. Canticum Magnificat	38

Consolatrix afflictorum

ora pro nobis

De Broederschap der Kevelaarsche Processie gevestigd te Utrecht, heeft door Gods goedheid, dit jaar het voorrecht 150 jaar te bestaan. Het Bestuur heeft gemeend deze blijde gebeurtenis op de feestelijkste wijze te moeten vieren, en biedt ter gedachtenis van dit heuglijk feit aan de Leden der Broederschap het volgende gedenkboekje met eenige nieuwe gezangen aan. Ter inleiding geven wij een beknopt bericht over de *Bedevaartplaats Kevelaar* dat aan al onze Leden zeker welkom zal wezen.

Zooals bij de meeste van Gods wonderbare werken, koos de Voorzienigheid, toen Maria haar genadezetel te Kevelaar ging vestigen, twee eenvoudige lieden tot hare medehelpers uit, Hendrik Buschman en zijne huisvrouw Mechtildis.

Hendrik Buschman woonde te Geldern, waar hij een kleinen handel dreef. Voor zijne zaken reisde hij nogal veel in den omtrek. Zoo gebeurde het, dat hij in het jaar 1641, kort voor Kerstmis, van Wees naar huis terugkeerende, voorbij Kevelaar kwam.

Bij een zoogenaamd hagelkruis, waar hij gewoon was even te bidden, hoorde hij eene stem, die hem toeriep;

„Hierzult gij een heilig huisje bouwen”. Hij zag rond, maar ontdekte niets. Acht dagen later op dezelfde plaats gekomen, hoorde hij andermaal de stem.

Overtuigd, dat er nu niet langer van zinsbedrog sprake kon zijn, besloot hij den opgelegden last te volbrengen. In overleg met zijne vrouw, zonderde hij nu dagelijks twee of drie stuivers af, om zodoende langzamerhand eene som van honderd gulden bijeen te krijgen; want zijne middelen lieten geene groote uitgaven toe. Eenige dagen later, nogmaals bij het hagelkruis gekomen, hoorde hij de stem voor de derde maal. Dit sterkte hem in zijn voornemen, om den bouw zoo spoedig mogelijk te doen geschieden. Een paar maanden later, omstreeks drie weken na Paschen, zag Mechtildis des nachts eene verschijning. In een helder licht stond een kapelletje, en daarin eene afbeelding der reeds zoo vermaarde Lieve Vrouwe van Luxemburg, Zij herinnerde zich nu, dat twee dagen te voren een paar soldaten bij haar waren geweest, die twee dergelijke plaatjes, als zij er nu een had aanschouwd, hadden willen verkoopen. Deze prentjes waren eigenlijk bestemd voor een luitenant, die te Kempen gevangen zat, maar uit geldgebrek hadden de soldaten er zich van willen ontdoen. Mechtildis had ze echter niet gekocht, omdat zij den prijs te hoog vond.

Toen Buschman van zijne vrouw het nachtgezicht vernam, was hij eerst ongeloovig, doch toen de bureu hem mededeelden, dat zij in de duisternis zijn huis helder verlicht hadden gezien, kwam hij tot andere gedachten. Hij begaf zich tot den pastoor van Kevelaar, Johannes Schink, en deelde deze zijn geheim mede. De pastoor verklaarde zich bereid hem te ondersteunen, en liet hout en steenen bijeenbrengen. De bouw nam nu een aanvang, en Zondag na Pinksteren was het kapelletje reeds gereed. Het was gebouwd volgens de beschrijving, die Mechtildis gaf van 't heilige huisje dat ze in den bewusten nacht had gezien.

Buschmans vrouw had inmiddels getracht de twee prentjes weder op te sporen. Zij vernam, dat ze in het

bezit waren van den luitenant, die nog te Kempen gevangen zat.

Toen deze officier zijn vrijheid herkreken had, vervoege de vrouw zich bij hem met verzoek haar één van de prentjes af te staan. Echter eerst, nadat hij de reden van haar aandringen vernomen had, liet hij haar uitkiezen. Buschman liet nu te Geldern een tafeltje maken en het plaatje daarop vasthechten, opdat het beter gezien zou kunnen worden. Op verzoek van de Carmelitessen bracht de man, die het tafeltje gemaakt had, dit met het prentje er op naar het klooster. De Zusters baden toen den geheelen nacht voor 't beeld. Daags daarna haalde echter Buschman zijn eigendom weer terug en bracht het naar zijne woning.

Om den grooten toeloop van volk stelde hij het vervolgens gedurende drie dagen ten toon in de kerk der Capucijnen, tot op zijn verzoek de pastoor van Kevelaar het des avonds in stilte naar deze gemeente voerde. Den volgenden dag, Zondag 1 Juni 1642, werd het beeld in het kapelletje geplaatst. Later, toen het volk al meer en meer toestroomde, verzocht de pastoor, wien deze beweging in de gemeente niet welgevallig was, aan Buschman het plaatje weer naar Geldern te brengen. Daar stond het nogmaals bij de Capucijnen, doch slechts drie weken, toen keerde het in het kapelletje terug.

Op dusdanige wijze nam de vereering van de Lieve Vrouwe van Kevelaar een aanvang. Het aantal bezoekers van het beeld nam gedurig toe en het gevolg was, dat het gehucht, om de vreemdelingen te kunnen herbergen, nieuwe woningen kreeg, terwijl de oude vergroot werden en zoo langzamerhand een dorp werd. Groote scharen van bedevaartgangers uit Duitschland en de Nederlanden trokken naar Kevelaar. De oude kapel, toegewijd aan den H. Antonius Abt, bleek spoedig te klein, zoodat men in 1643 reeds den eersten steen legde voor een nieuwe kerk, die in 1645 gereed was. Het is de tegenwoordige groote kapel, in de volkstaal ook wel kaarsenkapel geheeten. In de eerste jaren hadden te Kevelaar verscheidene wonderbare genezingen

plaats. De bedevaartplaats behoorde tot het bisdom Roermond. In 1647 vergaderde te Venlo eene Synode, die het verhaal van Hendrik Buschman en diens vrouw onderzocht en voor echt verklaarde. De Synode erkende acht genezingen, te Kevelaar geschied, voor wonderbaar. Vele geregelde processieën begonnen naar Kevelaar te trekken. De bisschoppelijke overheid van Roermond had in den beginne tot bijstand van den pastoor, gedurende de zomermaanden twee hulppriesters te Kevelaar geplaatst. In 1646 werd echter de voorziening in de geestelijke behoeften der pelgrims opgedragen aan de Paters van het Oratorium van onzen Heer Jezus Christus, eene broederschap door den H. Philippus Nerijs omstreeks 1550 te Rome gesticht. Ten behoeve dezer geestelijken, zoowel als tot herberging der priesters, welke de processieën vergezelden, werd in 1646 het nog bestaande klooster gesticht. In 1654 werd om het heilig huisje van Buschman de kleine kapel opgebouwd, welke thans nog het belangrijkste van alle gebouwen is. Nauwelijks is de Pelgrim te Kevelaar, of hij richt zijn schreden naar dit kapelletje, waarin het wonderdadige Maria-beeld wordt bewaard. Het ontstaan, de opkomst en de bloei der Mariaverering te Kevelaar is waarlijk wonderbaar.

Trots de vele oorlogen der 17e en 18e eeuw, trots de vele staatkundige beroeringen—men denke slechts aan de Fransche revolutie op 't laatst der vorige eeuw, welke haren verderfelijke adem ook over de naburige landen uitblies,— trots onzinnige Meiwetten, welke in Duitschland de publieke godsdienstoefeningen voorgoed zouden vernietigen, bleven de bedevaarten naar Kevelaar bestaan. Ruw geweld mocht een tijdlang aan de openbare vereering afbreuk doen,—zoo spoedig de Katholieken weer de rechtmatige godsdienstvrijheid hadden, trok men opnieuw met kruis en vanen ter bedevaart naar de Lieve Vrouwe van Kevelaar. Ons bestek gedooft niet eene historische schets te leveren van alles, wat Kevelaar sedert 1642 wedervaren is. Een boekdeel zoude daarmee te vullen zijn. Gods zegen rust zichtbaar op de vereering

der Allerheiligste Moeder-Maagd Maria te Kevelaar.

De Katholieken van Nederland stellen de processieën naar Kevelaar op hoogen prijs. Uit alle oorden van ons vaderland trekt men in Augustus en September naar deze bevoorrechte plaats. Zonder overdrijving mag beweerd worden, dat Kevelaar jaarlijks door 58.000 Nederlanders bezocht wordt.

Reeds gedurende 150 jaren sluit de Utrechtsche processie zich ieder jaar bij die breede scharen aan, welke hunne hulde aan de Moeder van God en de Moeder der menschen op deze bevoorrechte plaats komen brengen. Met welk een ijver en volharding, ten koste van hoeveel versterving en ontbering hebben onze Voorouders uit stad en land ieder jaar den pelgrimsstaf ter hand genomen, zijn de katholieke zonen en dochteren van het aloude Sticht jaar in jaar uit ter bedevaart getogen naar „de Troosteresse der Bedrukten” te Kevelaar! En wie zal ons zeggen, hoeveel heil en zegen, hoeveel troost en sterkte door Maria's voorbede, Gods barmhartige hand over hunne hoofden en gezinnen, over hunne familiebetrekkingen en vrienden, over stad en land heeft rondgestrooid! En terwijl wij allen, Leden der Utrechtsche processie naar O. L. V. van Kevelaar, in dit plechtige en blijde jubeljaar vast besluiten het schoone voorbeeld onzer Voorouders trouw te volgen; evenals zij, steeds vurig beminende kinderen van Maria te zijn;—is het ons ook een dierbare plicht God en Zijne heilige Moeder te danken voor al de weldaden, ons gedurende deze 150 jaren geschonken, en die dankbaarheid ook door zichtbare bewijzen te toonen. Ook hierin volgen wij het voorbeeld onzer Vaderen: immers de schoone Godslamp, die bij het Allerheiligste in de groote kapel te Kevelaar brandt, is een geschenk der Utrechtsche Processie, toen zij haar 100 jarig bestaan vierde.

Daarom heeft het Bestuur besloten, dat dit jaar, nu wij het 150 jarig bestaan onzer Broederschap vieren, zowel de kerkelijke plechtigheden in de Broederschapskerk te Utrecht als de Processie naar Kevelaar zoo luisterrijk

mogelijk zullen zijn; dankbaar en blijde kunnen wij hier vermelden, dat onze beminde Aartsbisschop Mgr. P. M. Snickers op dit jubelfeest persoonlijk zijne hulde aan de „Troosteres der bedrukten” wil brengen en de pontificale Hoogdienst te Kevelaar zal opdragen;—en dat als een monument van ons geloof en onze liefde, van onze dankbaarheid jegens de gezegende Moeder des Heeren en de machtige Hulp der Christenen, ter gedachtenis van dit Jubeljaar, de tweede statie voor den schoonen en beroemden kruisweg te Kevelaar door ons zal geschonken worden.

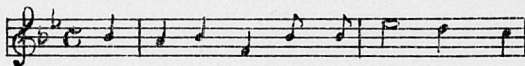
Het dankbaar nageslacht, dat bij deze statie zal komen neerknielen, zal dus van ons kunnen getuigen, dat wij de erfenis onzer Vaderen trouw bewaard hebben; dat evenals zij, die vóór ons hunne schreden naar Kevelaar richtten, deden, zoo ook wij in leven en sterven ons onwrikbaar vertrouwen gesteld hebben op Maria, de Moeder des Heeren, die te Kevelaar voor hare liefhebende kinderen haar genadetroon heeft gevestigd. En onze aangenaamste belooning zal zeker wezen, dat evenals wij door het voorbeeld onzer Voorouders werden opgewekt, aldus de na ons komende geslachten door ons voorbeeld zullen worden aangespoord om steeds trouwe kinderen van Maria te blijven.

1740

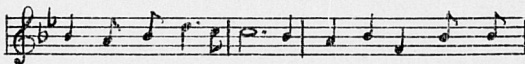
I. JUBELLIED

1890

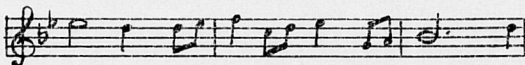
Op het honderdvijftigjarig Bestaan der
Utrechtsche Processie naar Kevelaar.

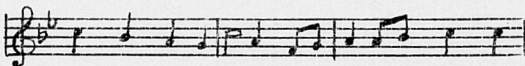
1. Voor U, o Moe-der des Hee-ren! Voor

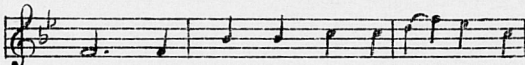
U klinkt zoo blij het lied, Dat thans in juab'len-de ac-

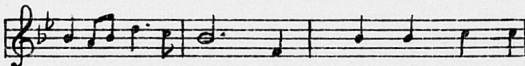
coor-den. Aan on-ze borst ont-schiet! 't Zijn

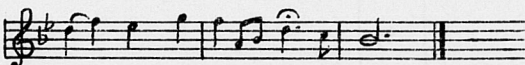
hon-derd-vijf-tig jaren, Sinds U-trecht's pel-grims-

schaar Voor 't eerst U kwam be-groe-ten, Ma-

ri-a Ke-ve-laar! Voor 't eerst U kwam be-

groe-ten, Ma-ri-a Ke-ve-laar!

2. De wonderdadige gunsten,
Die hier Uwe goedheid gaf,

Ontgloeiden 't hart onzer vaadren
 Ten heilgen pelgrimsstaf.
 Geen weg was te onbegaanbaar,
 Geen kommer woog te zwaar,
 Om U te gaan vereeren, } *bis.*
 Maria Kevelaar! }

3. Gij, Troosteres der Bedrukten!
 Toch lenigt steeds elke smart,
 En stort genezenden balsem
 In 't diepst gewonde hart.
 Wat maakt 't dan, of ellende
 Op reis hun wedervaar',
 Wanneer ze Uw troost maar smaken } *bis.*
 Maria Kevelaar! }

4. Die troost is steeds hun gegeven,
 En hulpe naar lijf en ziel!
 Geen wonde of pijn ooit in 't harte,
 Waarop geen heuldrop viel!
 Nooit trof hen eenig lijden,
 Nooit dreigde hen gevaar,
 Of Gij boodt hulp en redding } *bis.*
 Maria Kevelaar! }

5. Wat ongeneeslijke kwalen
 Genazen op Uwe beê!
 En wat gefolterde harten
 Ontvingen zaalgen vreê!
 Bij stroomen viel Uw zegen
 Op heel de pelgrimsschaar
 Van Utrecht's Katholieken, } *bis*
 Maria Kevelaar! }

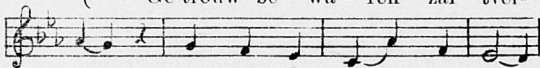
6. Dank, Troosteres der Bedrukten!
 Heb dank van ons juublend hart
 Voor al wat door Uwe voorspraak
 Aan troost ons ooit gewerd;
 Voor alle hulp en zegen,
 In honderdvijftig jaar
 Aan Utrecht mild geschonken,) *bis.*
 Maria Kevelaar!)

M. H. RADEMAKER.

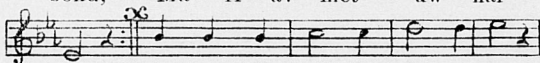
II. TROUW AAN MARIA I).

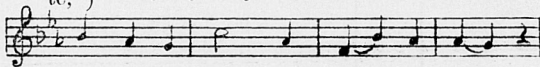
1. ('k Zweer plech-tig op deez' heil'-gen
 (Ge-trouw be - wa - ren zal 'ver-

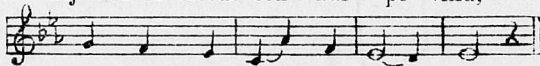
grond, Dat ik in vreugd en smar-
 bond, Ma - ri - a! met uw har -

te,)
 te,) Gij zijt mijn Moe-der, teêr be-mind,

Bij wie ik steeds een hul - pe vind,

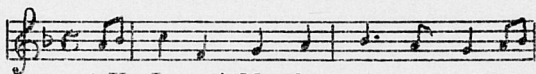
Waar-meê 'k de we - reld tar - - te.

2. Gij hebt den kop van 't helsch serpent
Met sterken voet vertreden,
Verslagen heel des satans bent,
Geen neêrlaag ooit geleden.
Met reuzenkracht en heldenmoed
Hebt Ge elken vijand, hoe verwoed,
Verwinnend steeds bestreden.
3. Altoos, zoodra de Christenheid
In nood of druk verkeerde,
Waart Gij tot hulp en troost bereid,
Maria, Hoogvereerde!
Gij waart het, die èn Halve Maan
En dwinglandij èn ketterwaan
Zoo diep in 't stof verneêrde!
4. En niemand wordt geprangd door leed,
Geprikkeld ooit tot zonde,
Of Gij staat tot zijn hulp gereed
En balsemt zacht de wonde.
Al wie op U zijn hope bouwt,
Onwrikbaar steeds op U betrouwt,
Neen, hij gaat nooit te gronde!
5. Daarom in leven en in dood,
In voorspoed en in lijden,
Blijf ik 't verbond, dat 'k met u sloot,
Getrouw ten allen tijden.
Gij zijt mijn Moeder, 'k blijf Uw zoon!
Gij helpt mij voor mijn hemelkroon
Steeds onbezweken strijden!

M. H. RADEMAKER.

1) Deze melodie is met toestemming van den WelEerw. Heer Fr. Eppink overgenomen uit zijn „Vijf gezangen voor Kinderen op den dag der eerste H. Communie”. Wed. J. R. van Rossum. Utrecht.

III. AAN DE H. MAAGD 1).

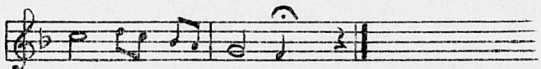
1. (U Je- sus' Moe-der groe-ten wij, O
(Met blijd-schap op dit feest-ge - tij, Al-

- Ma-ri - a 1—4 (O Moe-der van Gods Zoon;
—le-lu- ja (Wij jui-chen voor Uw troon.

- 1—4. Wees ge-groet, o Ko-nin-gin, Sal-ve, sal-ve,

Sal- ve Re - gi - na.

2. U, die ook onze Moeder zijt, O Maria!
Zij steeds vol liefde ons hart gewijd, Alleluja!
O Moeder van Gods Zoon, enz.
3. O zegen mild 't gereinigd hart, O Maria!
Niet meer in satans strik verward, Alleluja!
O Moeder van Gods Zoon, enz.
4. Bewaar in ons een reine deugd, O Maria!
Beloond hierna met hemelvreugd, Alleluja!
O Moeder van Gods Zoon, enz.

1) De melodie en gedeeltelijk ook de tekst zijn met toestemming van den WelEerw. Heer Fr. Eppink overgenomen uit zijn „Vijf gezangen voor Kinderen op den dag der eerste H. Communie”. Wed. J. R. van Rossum, Utrecht.

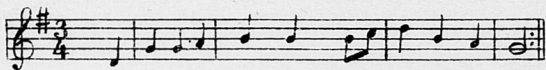
IV. WIJ GROETEN U, O KONINGIN ¹⁾.

Melodie als No. III. Aan de H. Maagd.

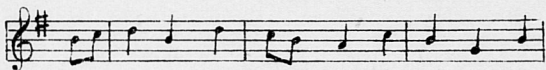
1. Wij groeten U, o Koningin, o Maria!
 U Moeder, vol van teedre min, Alleluja!
 Groet haar, o Cherubijn!
 Prijs haar, o Serafijn!
 Prijst met ons Uw Koningin,
 Salve, salve, salve Regina!
2. U Moeder van barmhartigheid, o Maria!
 Die altoos voor den zondaar pleit, Alleluja!
 Groet haar, o Cherubijn, enz.
3. Zie vol ontferming op ons neêr, o Maria!
 En bid voor ons bij God den Heer, Alleluja!
 Groet haar, o Cherubijn, enz.
4. Bezwijken wij soms in den strijd, o Maria!
 Ons hart blijft immer U gewijd, Alleluja!
 Groet haar, o Cherubijn, enz.
5. Blijft onze voorspraak bij uw Zoon, o Maria!
 En voer ons naar Zijn glorietroon, Alleluja!
 Groet haar, o Cherubijn, enz.
6. Zoo bid ik immer, zoete Vrouw, o Maria!
 Totdat ik eens uw Zoon aanschouw, Alleluja!
 Groet haar, o Cherubijn, enz.

1) Met toestemming vanden WelEerw. Heer Fr. Eppink overgenomen uit zijn „Looft den Heer” Utrecht, Dekker en Van de Vegt.

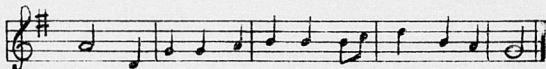
V. MARIA TE MINNEN 1).

1. (Ma-ri-a te min-nen, Wat za-lig ge-not!
(Zij is on-ze Moe-der, De Moe-der van God)

Ma- ri- a, mijn Moe- der, U wijd ik mijn

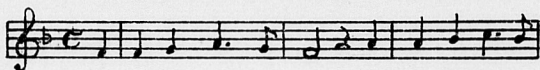
hart, Aan U mij-ne lief-de, In vreugd en in smart

2. Gij helpt Uwe kinderen
In droefheid en strijd,
Met machtige bede,
O Moeder, altijd!
Maria, mijn Moeder, enz.
3. Het schijnschoon der wereld
Verblindt ons gezicht,
Doch steeds wijst uw liefde
Op 't hemelsche licht.
Maria, mijn Moeder, enz.

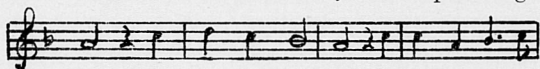
1) Met toestemming van den WelEerw. Heer Fr. Eppink overgenomen uit zijn „Looft den Heer”, Utrecht: Dekker en Van de Vegt.

4. Het zoete der aarde
Verlokt onzen geest,
Gij geeft ons de zoetheid
Van 't hemelsche feest.
Maria, mijn Moeder, enz.
-

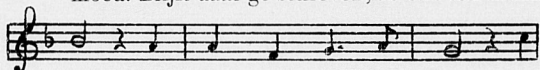
VI. MARIA'S NAAM ZOO ZOET 1).

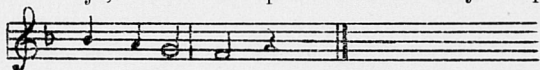
1. Ma-ri-a's naam zoo zoet, Staat diep in ons ge-

moed. Blijft daar ge-schreven; Is ons ten al-len

tijd, Een wa - pen in den strijd Op

dood en le - ven.

2. O teedre Moedermaagd,
Hoor, wat ons hart u vraagt,
Verhoor ons smeeken:
Wil voor ons op Uw troon
Bij God, Uw lieven Zoon,
Goedgunstig spreken.

3. Als satan ons bekoort,
En tot het kwade spoort,
Toon dan erbarmen.
Versterk ons door Uw kracht,
En steun ons door Uw macht,
Wil U ontfermen!

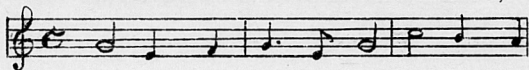
1) Met toestemming van den WelEerw. Heer Fr. Eppink overgenomen uit zijn „Looft den Heer”, Utrecht: Dekker en Van de Vegt.

1. Blijft trouw aan onze zij,
Sta met Uw liefde ons bij
In 't uur van scheiden.
Wil Moeder, aan Uw hand
Naar 't hemelsch vaderland
Uw kindren leiden.
-

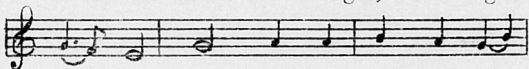
VII. MARIA KONINGIN.

Wijze als No. VI. Maria's naam zoo zoet.

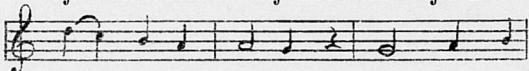
1. Maria Koningin,
'k Wijd u met hart en zin
Mijn gansche leven.
O, Moeder, teêr en zoet,
Aan U hoort mijn gemoed,
En al mijn streven.
 2. Door Uwe reine deugd,
Waart gij Uws scheppers vreugd,
Geheel Uw leven.
O leer ons vroom en blij,
U, Moeder, van nabij
Steeds na te streven.
 3. Gij ziet zoo liefderijk,
Zoo zoet, zoo moederlijk
Op mij ter neder,
Doch ook mijn dankbaar hart,
Zoowel in vreugd als smart,
Klopt voor U teeder.
-

VIII. SMEEKZANG VOOR DE KERK ¹⁾.

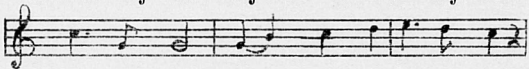
1. Ro - zen - krans Ko - nin - gin, In vroe - g're

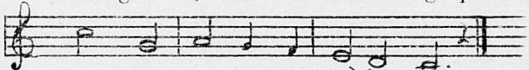
tij - den Stondt Gij zoo dik - wijls De

Kerk bij in 't strij - den. Schonkt Gij reeds

me - nig - maal, Aan Haar de ze - ge - praal

Help Haar nu ook bij 't strij - den.

2. Rozenkrans Koningin!

Wil als te voren

Nu de gebeden der Kerk weer verhooren.

Overal bidt Zij thans

IJv'rig den Rozenkrans;

Wil Haar nu ook verhooren.

¹⁾ Uit: A. J. A. Hens „Mariatuintje” Zwolle, Thomas à Kempis-Drukkerij.

3. Rozenkrans Koningin!

Hoor onze bede:

Schenk aan de Kerk nu de vrijheid, den vrede;

Bloei zij overal,

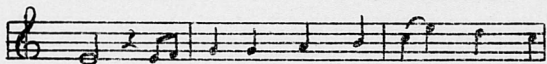
Groeie ze in ledental;

Schenk Haar vrijheid en vrede.

IX. LOFLIED OP DEN ROZENKRANS 1).

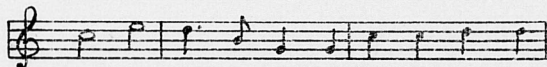
1. U Rozenkrans bemin ik Reeds van mijn vroegste

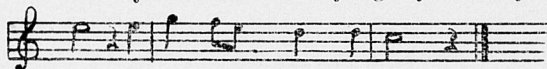
jeugd, ik zal U nooit ver - la - ten, in

droef - heid of in vreugd; Tot het oo - gen - blik

Van mijn laat - sten snik, Bij dag, bij nacht blijft

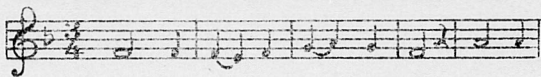

Gij, O Ro - zen - krans mij bij.

2. O Rozenkrans, ik eer U,
 Verheven hemelsch pand,
 Dat we aan Maria danken,
 Aan hare Moederhand;
 Moeder van den Heer,
 U zij dank en eer,
 Voor 't groote liefdeblijk,
 Aan hemelgunsten rijk.

1) Uit: A. J. A. Hens „Twintig gezangen voor de Mei-
 maand” Zwolle, Thomas à Kempis-drukkerij.

3. O Rozenkrans hoe lieflijk,
 Hoe wonderschoon zijt Gij,
 Hoe geurig zijn Uw rozen,
 Wat deugden melden zij;
 O, hoe wonderzoet
 Klinkt Uw wees gegroet;
 Hoe dikwijls ook gehoord
 Steeds klinkt het zoet dat woord.
4. O Krans met Uw geheimen
 Der liefde van mijn God,
 U wil ik vaak beschouwen,
 Verzonken in genot;
 Leer mij onzen Heer
 Minnen meer en meer,
 En prent diep in mijn hart
 Uw glorie, vreugde en smart.
5. Eens, als ik lig te sterven,
 Zal ik met klamme hand,
 U met Uw Kruisje omvatten,
 O heerlijk Hemelpand;
 Ook zult Gij mijn lijk,
 Dierbaar liefdeblijk,
 Dat mij mijn Moeder gaf,
 Nog volgen in het graf.
6. Maria ééne bede,
 O weiger mij die niet:
 Gij gaaft me een krans op aarde,
 Die nimmer mij verliet;
 Schenk mij nog een krans,
 Schitt'rend en vol glans;
 Schenk mij dat liefdeblijk
 Eens in het Hemelrijk.

X. ONZE PLICHTEN JEGENS MARIA 1).

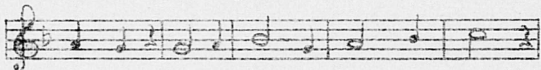
1. Moe-der U ver-ee-ren wij, U zoo

hoog door God ver-he-ven, O, wat zijn Uw

kin - d'ren blij Om de glo - rie U ge-

ge-ven; U, o Moe-der van Gods Zoon,

Lo-ven wij op kin - der toon.

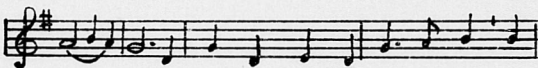
2. Aarde- en Hemelkoningin,
 Alles kunt Gij ons verwerven,
 Uwe voorspraak roepen we in,
 En bij leven en bij sterven,
 Bij gevaar, in allen nood,
 Vluchten wij aan Uwen schoot.

1) Uit: A. J. A. Hens, „Twintig gezangen voor de Mei-
 maand” Zwolle, Thomas à Kempis-drukkerij.

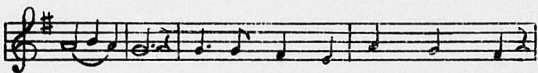
3. Moeder die ons teêr bemint,
Om uw matelooze liefde,
Om het off'ren van Uw Kind,
Om het zwaard dat U doorkliefde,
Toen Ge ons baardet in veel smart,
U bemint ons kinderhart.
4. Moeder wij beloven nu,
U te dienen heel ons leven,
Steeds te doen al wat aan U,
Jesus' Moeder vreugd kan geven;
O Gij zegt ons, doet slechts al
Wat mijn Jesus zeggen zal.
5. Op U richten wij den blik
Om Uw deugden na te streven,
Om tot onzen laatsten snik
Als Uw kind'ren steeds te leven;
Om voor eenwig, bij Uw Zoon,
Ook te deelen in Uw loon.
-

XI. MARIA ONZE HULP IN DEN STRIJD ¹⁾*Naar het Duitsch.*

1. O Ko-nin-gin vol heer-lijk-heid, Ma-

ri - - a! Tot hulp der Chris-te-nen be-reid, Ma-

ri - - a! Zie ik ben Uw on - der - daan,

Ster-ke Maagd, voer Gij ons aan: O help ons

strij-den Op al-le tij-den, In al-len nood, Tot

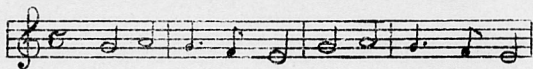

aan den dood, Ma-ri - - a!

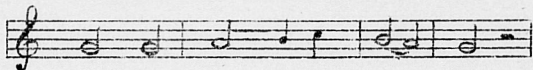
1) Uit: A. J. A. Hens, „Twintig gezangen voor de Mei-maand” Zwolle Thomas à Kempis-drukkerij.

2. O Maagd en aller maagden Kroon, Maria!
Uw God en Schepper werd Uw Zoon, Maria!
Bid Uw Kind op Uwen arm
Dat het onzer zich erbarm;
O help ons strijden, enz.
 3. O lief, o heilig Moederhart, Maria!
Gij leedt voor ons zoo bitt're smart, Maria!
Laat die matelooze pijn
Niet voor ons verloren zijn;
O help ons strijden, enz.
 4. O Morgenster na duist're nacht, Maria!
Verlicht ons met Uw held're pracht, Maria!
Als wij zinken in den vloed,
Ster der Zee geef nieuwen moed?
O help ons strijden, enz.
 5. O leliereine Hemelpoort, Maria!
Ontsluit voor ons het Hemeloord, Maria!
Geef barmhartig ons gehoor,
Laat ons tot Uw Jesus door;
O help ons strijden, enz.
-

XII. De beteeckenis van Maria's Naam 1)

1. Op-per Ko-nin-gin, He-mel-sche Vor-stin,

Luidt Uw Naam, o Ma - - ri - - a!

Heersch nu in dit le - ven En in 's Hemels

dre - ven, O - ver ons, o Ma ri - a.

2. Aan den Hemeltrans,
Schittert Gij vol glans,
Ster der Zee, o Maria!
Op der wereld baren,
Bij de zielsgevaaren,
Voer ons veilig, Maria.

3. Zee vol bitterheid,
Hoe hebt Gij geschreid,
Onder 't Kruis, o Maria!
Moeder vol van smarten,
O met kinderharten
Minnen wij U, Maria.

1) Uit: A. J. A. Hens „Twintig gezangen voor de Mei-maand”. Zwolle. Thomas à Kempis-drukkerij.

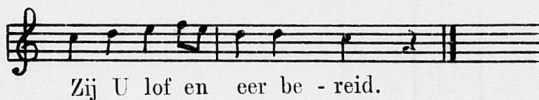
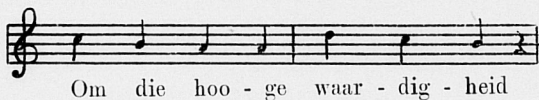
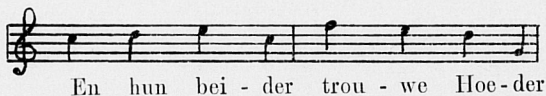
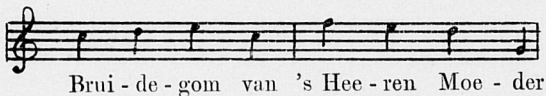
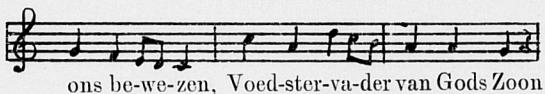
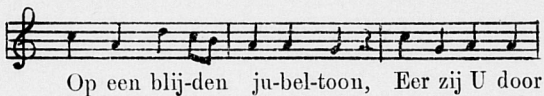
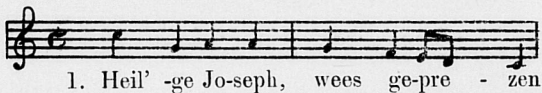
4. Naam door God bereid,
Naam vol heerlijkheid,
Zoete Naam, o Maria!
Mogen wij eens zingen
In de Hemelkringen,
Uwen Naam, o Maria!
-

XIII. O WELDADIGE.

Wijze als No. XII. De beteekenis van Maria's naam.

1. O Weldadige,
Hooggenadige,
Zoete Moeder Maria!
Zie op ons neder,
O Moeder teeder,
Bid voor ons, o Maria!
 2. O Gij goedige,
Gij kloekmoedige,
Help ons, Moeder Maria!
Troost ons in lijden,
Sterk ons in strijden,
Bid voor ons, o Maria!
 3. O lofwaardige,
Gij hulpvaardige,
Lieve Moeder Maria!
Leid onze schreden
Naar 't eeuwig Eden,
Bid voor ons, o Maria!
-

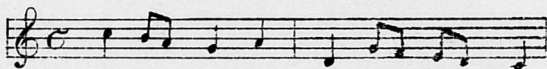
XIV. Waardigheid van den H. Joseph 1).

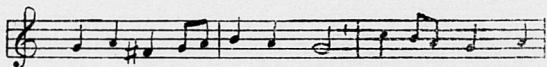
1) Uit: A. J. A. Hens „Acht gezangen ter eere van de H. Joseph” Zwolle, Thomas à Kempis-drukkerij.

2. Wat een eer werd u beschoren,
Hoofd van 't Heilig Huisgezin,
Daartoe heeft U God verkoren,
Daar bestaat Uw grootheid in;
Ja, de Moeder Onzes Heeren
Wilde, Joseph, U vereeren,
En het Goddelijke Kind
Heeft U kinderlijk bemind.
3. Wat een glorievol genieten,
Wat een niet te meten loon,
Zalig mocht Uw leven vlieten,
Naast Maria en Haar Zoon.
Om Uw deugden zoo verheven,
Werd die glorie U gegeven,
Heeft Maria U bemind,
Noemde Jesus zich U Kind.
4. En nu troont Gij hoog verheven
Naast Maria, bij Haar Zoon,
Smeek dat na een deugdzaam leven
Wij ook deelen in Uw loon;
Dat wij in de Hemelkringen
Ook Uw loflied eenmaal zingen,
En daar zien de heerlijkheid,
Door Uw Jesus U bereid.
-

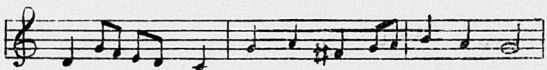
XV. Maria-s Glorie in den Hemel 1).

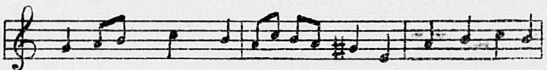
1. Als de Ko-nin - gin des He - mels

Met de star-ren tot een krans, Met de maan aan

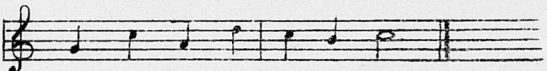
Ha-re voe - ten, En ge-kleed in zon-ne-glans

In het hoogst des He-mels, ze-telt Aan de zij-de

van haar Zoon, Je-sus' vlek-ke-loo-ze Moe-der

Op Haar Ko - nin - gin-ne-troon.

1) Uit: A. J. A. Hens. „Twintig gezangen voor de Mei-naand". Zwolle Thomas à Kempis-drukkerij.

2. O wat luisterrijke stralen,
 Welk een God'lijk glorielicht,
 Schitt'ren op Maria neder,
 Uit het God'lijk aangezicht
 Van den Zoon die Haar als Moeder,
 Van den Vader die Zijn Kind,
 Van den Heil'gen Geest den Bruigom
 Die Haar als Zijn Bruid bemind.

 3. Alle Heiligen en Eng'len
 Zingen juichend Haar ter eer,
 Alle glorie Haar bewezen,
 Straalt op 't God'lijk Wezen weer:
 Zij bezingen 's Vaders Dochter,
 En de Moeder van den Zoon,
 En de Bruid des Heil'gen Geestes,
 Glorie van de Hemelwoon.

 4. Wij ook mengen onze zangen
 In het juub'lend Hemelkoor,
 Onze zwakke jubeltoon
 Dringen tot Maria door;
 Hoe verheven Zij daar zetelt,
 Hoeveel Glorie God Haar biedt,
 Eeuwig blijft Zij Onze Moeder,
 Zij vergeet haar kind'ren niet.
-

XVI. DE KINDEREN VAN MARIA.

Wij allen zijn Maria's kinderen,
 Onder 't kruis nam Zij ons aan;
 Zijn wij bij Haar, niets kan ons hindren,
 En onz' harten zijn voldaan;

Maria!

Allen zijn we uw kindren;

Maria

Licht ons als moeder aan.

1. We aanschouwen U, met de armen open,
 De hand omstraald met 't noodig gratie-licht;
 Wat mag Uw kind van U niet hopen?
 God heeft U troon naast Zijnen troon gesticht.
 Wij allen zijn Maria's kindren, enz.

2. Een sterrenkrans blinkt om Uw schedel,
 Uw glans verdooft den felsten zonnegloed,
 Gij trapt de maan, zoo lief, zoo edel;
 De helsche draak ligt plassend in zijn bloed.
 Wij allen zijn Maria's kindren, enz.

3. Komt schrik ons teeder hart bespringen,
 Op 't zien van satans list en boos geweld...
 Wie kan ons uit Uw armen wringen?
 Uw liefde, Uw macht is tusschen ons gesteld.
 Wij allen zijn Maria's kindren, enz.

4. De wereld toont haar broze goedren,
Roemt 't schijngeluk, dat hare minnaars steeft,
Terwijl Gij, Moeder aller moedren,
Het ware goed aan Uwe kindren deelt.
Wij allen zijn Maria's kindren, enz.

 5. Weg, ver van hier, gij schandvermaken,
Die lach en dans met zucht en tranen paart!
Men kan uw doodend gift niet naken,
Waar Jesus' liefde ons ware vreugde gaart.
Wij allen zijn Maria's kindren, enz.

 6. Trek steeds tot U ons hart en zinnen,
O Koningin van 't zalig Hemelhof,
Dat wij, naast Jesus, U beminnen,
En eeuwig meer verheffen Uwen lof.
Wij allen zijn Maria's kindren, enz.
-

XVII. HYMNUS „ PANGE LINGUA”.

1. Pange, lingua, gloriósi
 Córporis mystérium,
 Sanguinispue pretiósi
 Quem in mundi prètium
 Fructus ventris generósi
 Rex effúdit gentium.

2. Nobis datus, nobis natus
 Ex intácta Vírgine,
 Et in mundo conversátus
 Sparso verbi sémine,
 Sui moras incolátus
 Miro clausit órđine.

3. In supremae nocte coenae
 Recúmbens cum frátribus,
 Observáta lege plene
 Cibis in legálibus.
 Cibum turbae duodénæ
 Se dat suis mánibus.

4. Verbum caro, panem verum
 Verbo carnem éfficit:
 Fitque sanguis Christi merum
 Et si sensus déficit,
 Ad firmandum cor sincérum
 Sola fides sufficit.

5. Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cernui,
Et antiquum documéntum
Novo cedat rítui:
Praestet fides supplémentum,
Sénsuum deféctui.

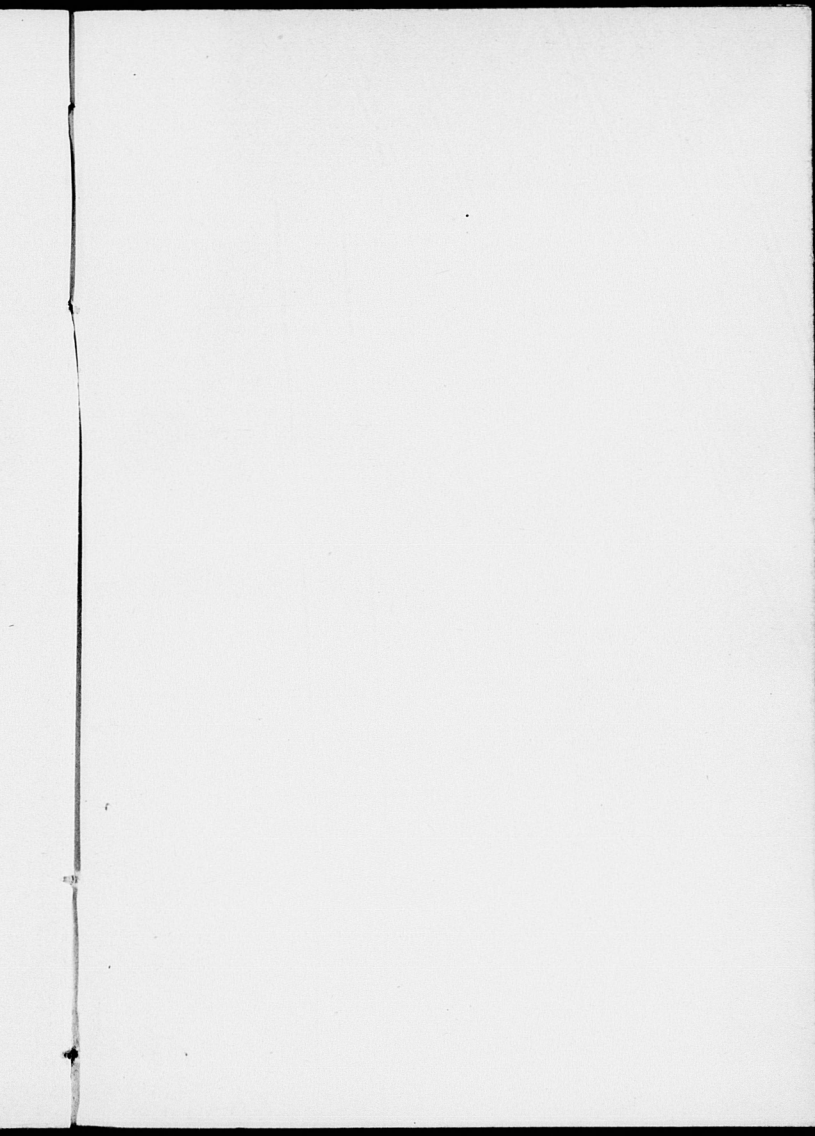
6. Genitóri, Genitópie
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio;
Procendénti ab utróque
Compar sit laudatio. Amen.

v. Panem de coelo praestitisti eis.

r. Omne delectaméntum in se habéntem.

XVIII. CANTICUM B. M. V.

1. Magnificat* anima mea Dominum.
 2. Et exultávit spiritus meus* in Deo salutári meo.
 3. Quia respéxit humilitatem ancillae suae:* ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generationes.
 4. Quia fecit mihi magna qui potens est:* et sanctum nomen ejus.
 5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies* timentibus eum.
 6. Fecit poténtiam in bráchio suo* dispérsit supérbos mente cordis sui.
 7. Depósuit poténtes de sede,* et exaltávit hí miles.
 8. Suscépit Israël púerum suum,* recordátus misericordiae suae.
 9. Esuriéntes implévit bonis:* et divites dimisset inánes.
 10. Sicut locútus est ad patres nostros,* Abraham, et sémini ejus in saecula.
 11. Glória Patri, et Filio,* et Spiritui sancto.
 12. Sicut erat in principio, et nunc, et semper,* et in saecula saeculorum. Amen.
-

XVIII. CANTICUM B. M. V.

1. Magnificat* anima mea Dominum.
 2. Et exultávit spiritus meus* in Deo salutári meo.
 3. Quia respéxit humilitatem ancillae suae:* ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generationes.
 4. Quia fecit mihi magna qui potens est:* et sanctum nomen ejus.
 5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies* timentibus eum.
 6. Fecit poténtiam in bráchio suo* dispérsit supérbos mente cordis sui.
 7. Depósuit poténtes de sede,* et exaltávit hí miles.
 8. Suscépit Israël púerum suum,* recordátus misericórdiae suae.
 9. Esuriéntes implévit bonis:* et divites dimisset inánes.
 10. Sicut locútus est ad patres nostros,* Abraham, et sémini ejus in saecula.
 11. Glória Patri, et Filio,* et Spiritai sancto.
 12. Sicut erat in principio, et nunc, et semper,* et in saecula saeculorum. Amen.
-

